

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Kočandrlovou v právní věci

žalobce: **David Mencl**, narozený dne 23. 12. 1972
bytem Ke Křížovatce 466, 330 08 Zruč - Senec
zastoupený advokátkou JUDr. Hanou Kapitánovou
sídlem Sady 5. května 36, 301 12 Plzeň

proti

žalované: **Lenka Kaszová**, narozená dne 13. 8. 1965
bytem Šrámkova 1402/5, 736 01 Havířov - Podlesí
zastoupená advokátem Mgr. Tomášem Krejčím
sídlem Pařížská 204/21, 110 00 Praha 1

o zaplacení směnečné sumy 1 700 632 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Směnečný platební rozkaz vydaný Krajským soudem v Plzni dne 1. 6. 2011 č. j. 47 Cm 105/2011 – 11 se zrušuje co do povinnosti žalované zaplatit žalobci směnečný peníz ve výši 1 245 004 Kč spolu s 6 % úrokem z částky 1 245 004 Kč od 29. 4. 2011 do zaplacení, směnečnou odměnu ve výši 4 150 Kč a náhradu nákladů řízení ve výši 111 009 Kč.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů námitkového řízení ve výši 46 % jejich celkové výše v částce 167.424,37 Kč k rukám právního zástupce žalované do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalobce je povinen zaplatit státu na náhradu nákladů řízení částku 1 749 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Soňa Jirásková.

IV. Žalovaná je povinna zaplatit státu na náhradu nákladů řízení částku 86 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou soudu dne 6. 5. 2011 domáhal vydání rozhodnutí, jímž by soud stanovil žalované povinnost zaplatit mu směnečný peníz ve výši 1 700 632 Kč spolu s 6 % úrokem od 29. 4. 2011 do zaplacení a směnečnou odměnu ve výši 5 668 Kč s odůvodněním, že je vlastníkem směnky vlastní, kterou dne 23. 8. 2007 vystavil jako blankosměnku s doložkou bez protestu na řad žalobce Petr Michálek, který však již zemřel, a zavázal se zaplatit žalobci směnečnou sumu, kterou dle dohody o vyplnění této směnky sjednané ve smlouvě o půjčce ze dne 23. 8. 2007/14. 9. 2007 v článku II. odst. 2.6 byl oprávněn doplnit žalobce. Žalobce doplnil směnečnou sumu 1 700 632 Kč a datum splatnosti směnky 28. 4. 2011. Žalovaná se svým podpisem na této směnce zavázala k zaplacení směnky jako směnečný rukojmí. Na směnku nebylo nic zaplacen.
2. Naposledy bylo rozsudkem zdejšího soudu ze dne 3. 4. 2017 rozhodnuto tak, že směnečný platební rozkaz vydaný Krajským soudem v Plzni ze dne 1. 6. 2011 č. j. 47 Cm 105/2011 – 11 se zrušuje co do povinnosti žalované zaplatit žalobci směnečný peníz ve výši 1 245 004 Kč spolu se 6 % úrokem z částky 1 245 004 Kč od 29. 4. 2011 do zaplacení, směnečnou odměnu ve výši 4 150 Kč a náhradu nákladů řízení ve výši 111 009 Kč (výrok I.). Dále, že směnečný platební rozkaz vydaný Krajským soudem v Plzni ze dne 1. 6. 2011 č. j. 47 Cm 105/2011 – 11 se ponechává v platnosti co do povinnosti žalované zaplatit žalobci směnečný peníz ve výši 455 628 Kč s 6 % úrokem z částky 455 628 Kč od 29. 4. 2011 do zaplacení, směnečnou odměnu ve výši 1 518 Kč a náhradu nákladů řízení ve výši 43 555 Kč (výrok II.), že žalobce je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů námitkového řízení ve výši 46 % jejich celkové výše v částce 104 279,77 Kč k rukám právního zástupce žalované do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok III.), že žalobce je povinen zaplatit státu na náhradu nákladů řízení částku 757 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok IV.) a v neposlední řadě, že žalovaná je povinna zaplatit státu na náhradě nákladů řízení částku 43 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok V.) K odvolání žalobce i žalované, která své odvolání podáním ze dne 23. 6. 2017 vzala zpět, ve věci rozhodoval Vrchní soud v Praze jako soud odvolací, který svým usnesením ze dne 27. 9. 2017 č. j. 6 Cmo 202/2013 – 356 uvedený rozsudek zdejšího soudu v napadeném rozsahu, tj. v bodech I., III. a IV. výroku, zrušil a věc v tomto rozsahu vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení a řízení o odvolání žalované proti uvedenému rozsudku zastavil. Odvolací soud vytkl soudu I. stupně, že ve vztahu k žalobci za dané situace nepřiznivě rozhodnutí o zrušení směnečného platebního rozkazu společně s vedlejšími výroky o nákladech řízení je předčasné. Pokud soud I. stupně konstatoval profitování žalobce na dlužnících, kteří s vidinou možnosti pořídit si bydlení ve vlastním rodinném domě od společnosti Ekonomické stavby s. r. o. měli přistoupit na zcela nevýhodné podmínky stanovené žalobcem, neuvedl, proč přijal takovýto zásadní závěr, dostatečně neodůvodnil, v čem spatřuje nepřípustné profitování žalobce na uvedených dlužnících a tím i postavení předmětné uplatňované smluvní pokuty mimo rámec dobrých mravů (například zda cílené profitování na Ústavním soudem charakterizovaném typu dlužníků soud dovozuje z množství takových případů zjistitelných v soudní agendě, případně v médiích, jak by se dalo usuzovat z předmětného nálezu Ústavního soudu ČR sp. zn. III. ÚS 1293/16, nebo zda již předem koncipování smlouvy umožňuje závěr o cíleném nemravném postupu věřitele připravujícím drakonický postih dlužníka při drobném nedodržení smlouvy, nebo zda z konkrétního postupu žalobce v projednávané věci lze dovodit závěr o zjevné snaze maximalizovat nároky ze smlouvy, aniž by se žalobce snažil vyjít vstříc dlužníkovi ve snaze obnovit platby například v rámci zajištění závazku jednáním s dlužníkem, atd.), nelze přezkoumat napadený rozsudek v této části, byť limitované, avšak zásadní, současně ze stejných důvodů nelze

posoudit ani důvodnost argumentace odvolatele, jenž naopak argumentuje ve prospěch své právní verze, podle níž byl jeho postup v projednávané věci vždy a zcela v souladu s dobrými mravy.

3. V dalším řízení stanoviska účastníků zůstala neměnná.
4. Soud má v dané věci za zjištěný a prokázaný následující skutkový stav. Žalobce je remitentem vlastní směnky vystavené dne 23. 8. 2007 v Rousínově Petrem Michálkem s doložkou bez protestu s místem placení u Davida Mencla, Ke Křížovatce 466, Zruč – Senec na řad žalobce, znějící na směnečnou sumu 1 700 632 Kč s datem splatnosti 28. 4. 2011. Směnka byla avalována žalovanou, když ze znaleckého posudku vypracovaného soudem ustanoveným znalcem PhDr. Dagmar Steinhauselovou z oboru písmoznalectví vyplývá, že sporný podpis na směnce vystavené dne 23. 8. 2007 je s vysokou mírou pravděpodobnosti pravým podpisem žalované. S ohledem na krátký útvar - podpis blížící se parafě je závěr učiněn s vysokou mírou pravděpodobnosti, jinak byly zjištěny shody. Mezi žalobcem a Petrem Michálkem byla uzavřena smlouva o půjčce, datovaná dne 23. 8. 2007 v Rousínově a 14. 9. 2007 ve Zručí, dle které se žalobce coby věřitel zavázal poskytnout dlužníkovi Petru Michálkovi půjčku ve výši 310 000 Kč, která je účelově vázána na nákup pozemku parcelní číslo 4061/9 v katastrálním území Dětmárovice od prodávajícího Jana Sýkory, přičemž finanční prostředky budou poskytnuty tak, že věřitel částku 310 000 Kč převede na účet zprostředkovatele prodeje Pavlína Magurové (RK ASTORIA) vedený u Komerční banky a.s. v Karvině č. účtu: 86 – 6145100237/0100 VS 110267 do 30 dnů ode dne podpisu smlouvy. Strany se dále dohodly v článku II. bod 2.1, že půjčka je úročena úrokovou sazbou 16% ročně a úroky běží ode dne odepsání zapůjčené částky z účtu věřitele do jejího připsání (vrácení) zpět na účet věřitele. Úroky jsou splatné čtvrtletně, počínaje dnem 15. 10. 2007 na účet věřitele uvedený v záhlaví smlouvy. Dále si v článku II. bod 2.4 účastníci této smlouvy o půjčce sjednali smluvní pokutu ve výši 0,25% denně z nezaplacené částky včetně smluvních úroků až do úplného zaplacení. Z článku II. bod 2.5 vyplývá, že k zajištění pohledávky věřitele se strany dohodly, že proti převodu finančních prostředků budou předány dvě směnky, které plní funkci zajišťovací, při úhradě finančních prostředků budou obě směnky vráceny, jsou vystaveny s doložkami na řad a bez protestu, na těchto směnkách chybí doplnit datum splatnosti a směnečná suma, přičemž směnečným výstavcem je Petr Michálek, avalem Lenka Kaszová. Věřitel je oprávněn doplnit datum splatnosti první směnky tak, že nesmí být doplněno dříve než po splatnosti půjčky, tj. nejdříve dne 1. 5. 2008 a je dále oprávněn doplnit první směnku o směnečnou sumu, která v sobě zahrnuje jednak jistinu pohledávky ve výši 310 000 Kč, smluvní úrok za půjčku ve výši 16% ročně jdoucí z částky 310 000 Kč ode dne odepsání zapůjčené částky z účtu věřitele do dne jejího připsání a smluvní pokutu ve výši 0,25% denně z částky 310 000 Kč + smluvních úroků jdoucí ode dne následujícího po splatnosti do dne vyplnění této první směnky. Pokud jde o datum splatnosti druhé směnky, věřitel je oprávněn datum doplnit tak, že nesmí být doplněno dříve než po zaplacení jistiny pohledávky půjčky, věřitel je dále oprávněn doplnit druhou směnku o směnečnou sumu, která v sobě zahrnuje smluvní úrok a smluvní pokutu, obojí jdoucí ode dne následujícího, k němuž byly vypočteny a zohledněny v první směnce až do dne zaplacení jistiny pohledávky tak, aby nedošlo k bezdůvodnému obohacení věřitele, smluvní úrok za půjčku ve výši 16% ročně jdoucí z částky 310 000 Kč ode dne, k němuž byla první směnka doplněna, do dne zaplacení směnečné sumy z první směnky, smluvní pokutu za prodlení ve výši 0,25% denně z částky 310 000 Kč + smluvních úroků jdoucí ode dne vyplnění této první směnky do dne zaplacení směnečné sumy z první směnky. Dále v článku III. bod 3.3 se strany dohodly, že pohledávka věřitele bude dále zajištěna zřízením zástavního práva k výše specifikovanému pozemku. Z výpisu z účtu žalobce vyplývá, že dne 18. 9. 2007 z tohoto účtu na účet uvedený ve smlouvě o půjčce byla převedena částka 310 000 Kč s poznámkou pozemek Michálek. Dne 17. 10. 2007 z účtu žalované byla žalobci připsána částka 12 400 Kč pod VS 23707 a dne 17. 4. 2008 částka 16 296 Kč pod VS 5523707. Z výpisu účtu žalované soud zjistil, že tato na účet žalobce poukázala 16. 10. 2007 částku 12 400 Kč a dne 16. 4. 2008 částku 16 296 Kč. Ze smlouvy o zřízení zástavního práva uzavřené mezi žalobcem a Janem Sýkorou dne 27.8.2007/14.09.2007

Shodu s prvopisem potvrzuje Soňa Jirásková.

soud zjistil, že k zajištění pohledávky žalobce ve výši 310 000 Kč s příslušenstvím, jak jsou specifikovány ve smlouvě o půjčce uzavřené mezi Petrem Michálkem jako dlužníkem a Davidem Menclem (žalobcem) jako věřitelem, došlo k uzavření smlouvy o zřízení zástavního práva, jejímž předmětem je zástava práva na nově oddělený pozemek parc. č. 4061/9 v katastrálním území Dětmárovice, neboť dlužník zástavního věřitele pan Petr Michálek nemovitost takto specifikovanou od zástavce Jana Sýkory kupuje. Dle kupní smlouvy uzavřené mezi Janem Sýkorou a Petrem Michálkem ze dne 17. 9. 2007 Petr Michálek od prodávajícího Jana Sýkory zakoupil nemovitost, a to parcelu č. 4061/9 v katastrálním území a obci Dětmárovice, vedenou u Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Katastrální pracoviště Karviná, na listu vlastnictví č. 296 za sjednanou kupní cenu ve výši 310 000 Kč, která bude uhrazena prostřednictvím půjčky od pana Davida Mencla na účet zprostředkovatele prodeje Pavlína Magurová RK ASTORIA č. účtu 86 – 6145100237/0100 vedený u Komerční banky a.s. Karviná pod VS 110267. Z předloženého výpisu z katastru nemovitostí LV č. 2638 pro obec a katastrální území Dětmárovice vyplývá, že Petr Michálek je vlastníkem parcely č. 4061/9, kterým se stal na základě kupní smlouvy ze dne 17. 9. 2007 s právními účinky vkladu práva k 21.9.2007, přičemž na nemovitosti vážne zástavní právo smluvní k zajištění pohledávek ve výši 310 000 Kč s příslušenstvím na základě smlouvy o zřízení zástavního práva ze dne 14.9.2007 s právními účinky vkladu práva ke dni 20.9.2007. V dopisu Ekonomickým stavbám s.r.o. ze dne 2. 9. 2008 žalovaná žádala o ukončení smluvního vztahu se společností z důvodu úmrtí Petra Michálka, který dle úmrtního listu zemřel dne 26. 7. 2008. Ekonomické stavby s. r. o. dopisem z 29. 9. 2008 potvrzují doručení žádosti o ukončení smluvního vztahu ze smlouvy o smlouvě budoucí č. 07/237, zároveň pro výpočet nákladů za dosud provedené práce byl zaslán seznam provedených činností, který je třeba odsouhlasit, vráceno na účet žalované bylo 26 738,90 Kč. Žalobce přihlásil do dědického řízení po zemřelém Petru Michálkovi vedeném u Okresního soudu v Karvině pod sp. zn. 37D 1128/2008 pohledávku ve výši 310 000 Kč a úroky z této částky ve výši 16 % ročně běžící ode dne 16. 4. 2008 do 26. 7. 2008, tj. částku 13 861 Kč. Celková výše pohledávky tak činí 323 861 Kč s tím, že pohledávka vznikla z titulu poskytnuté půjčky na nákup pozemku parc. č. 4061/9 v k. ú. Dětmárovice dle smlouvy o půjčce uzavřené dne 14. 9. 2007. Dle usnesení Okresního soudu v Karvině ze dne 18. 10. 2013 č. j. 37D 1128/2008-575 výtěžek likvidace dědictví ve výši 1 179 591 Kč byl rozvrhnut tak, že z tohoto výtěžku bude hrazena mimo jiné pohledávka žalobce z titulu poskytnuté půjčky peněz na základě smlouvy o půjčce peněz ze dne 23. 8. 2007 a 14. 9. 2007 ve výši 323 861 Kč zajištěná zástavním právem smluvním a vedená v katastru nemovitostí pod č. j. V 3855/2007, přičemž na tuto pohledávku bude zaplacená částka ve výši 312 252 Kč z peněz uložených v notářské úschově a částka ve výši 11 609 Kč ze stavebního spoření zůstavitele vedeného u Českomoravské stavební spořitelny, a.s. Praha 10, včetně připsaných úroků a zálohy státní podpory vedené pod č. účtu 4917584501. Z výpisu účtu žalobce vyplývá, že dne 22. 11. 2013 byla na účet žalobce připsána částka 312 252 Kč uhrazená JUDr. Vlastou Hoderovou, notářkou vyřizující dědické řízení po zemřelém Petru Michálkovi a dne 14. 1. 2014 částka 11 609 Kč. Z e-mailové korespondence ze dne 11. 10. 2011 vedené Robertem Löwym se žalovanou vyplývá, že žalovaná byla vyzývána k dohledání kontaktních údajů na příbuzné pana Michálka a zároveň informována o tom, že Robert Löwy se pokusí je zkontaktovat a zjistit, zda a jak bude možné dluh na základě směnečného platebního rozkazu zdejšího soudu vyřešit v dědickém řízení. Články na internetu a tiskovými zprávami žalovaná prokazovala existenci negativních referencí společnosti Ekonomické stavby s.r.o. a zkušeností s opakujičím se totožným jednáním žalobce.

5. Žalobce ve svém podání doručeném soudu dne 5. 3. 2018 mimo jiné poukázal na skutečnost, že splatnost poskytnuté půjčky byla sjednána smlouvou o půjčce ze dne 30. 4. 2008, přičemž výstavce směnky pan Michálek zemřel dne 26. 7. 2008, tj. ke dni úmrtí byl dlužník v prodlení s úhradou půjčky 88 dní. Žalobce přihlásil dlužnou pohledávku do dědického řízení, které trvalo neúměrně dlouho, a proto mu nezbylo než před promlčením dluhu vyplnit směnku a uplatnit nárok vůči žalované jako avalovi. K ujednání o smluvní pokutě žalobce uvedl, že smlouva o půjčce byla uzavřena na základě oboustranného konsensu účastníků bez jakýchkoliv připomínek

k jejímu obsahu. Sjednaná smluvní pokuta pro účely zajištění splnění zajišťované povinnosti je svým obsahem zcela obvyklá. Smluvní pokuta plní jak funkci preventivní, tak i funkci uhrazovací a sankční. Půjčka byla poskytnuta na úhradu kupní ceny nemovitosti a sjednaná smluvní pokuta tedy odpovídá zajištění zcela obvyklému v takových případech. Výše smluvní pokuty je zcela přiměřená, a to s přihlédnutím k celkovým okolnostem úkonu: půjčka poskytnutá k nákupu nemovitostí dlužníkovi Michálkovi, jehož pohnutkou byl záměr společně s žalovanou koupit pozemek pro výstavbu rodinného domu, tedy k účelu, který pro občany obvykle znamená zásadní ekonomickou investici, s jejímž vynaložením je nezbytné spojit řádnou hospodářskou úvahu a důkladně zvážit nejen svoje možnosti, schopnosti a potřeby, ale i rizika, která jsou s takovým krokem nezbytně spojena. Každý subjekt právních vztahů pak musí při takto výrazné investici a takto významném rozhodnutí postupovat s potřebnou dávkou opatrnosti a zodpovědnosti. Té se pak následně nelze zprostit. Žalobce dále ve svém podání odkázal na judikaturu Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 33 Odo 438/2005, sp. zn. 33 Cdo 3880/2010, sp. zn. 33 Odo 588/2003 a sp. zn. 33 Cdo 3611/2011. V rámci zásady předvídatelnosti rozhodnutí pak žalobce odkázal na pravomocný směnečný platební rozkaz Krajského soudu v Plzni a rozhodnutí Krajského soudu v Plzni č. j. 45 Cm 241/2010 ve spojení s rozhodnutím Vrchního soudu v Praze č. j. 8 Cmo 40/2017, ve kterém odvolací soud shledal obdobný nárok žalobce na smluvní pokutu za oprávněný, důvodný a přiměřený. Ve svém podání doručeném soudu dne 27.3.2018 mimo jiné žalobce opětovně zdůraznil, že sjednaná smluvní pokuta je v souladu s ustálenou rozhodovací praxí Nejvyššího soudu ČR v obdobných kauzách, kde se takto sjednaná smluvní pokuta považuje za přiměřenou a odpovídající dobrým mravům a pravidlům slušnosti. V dané projednávané věci je třeba uvést, že právě mimořádně dlouhá doba projednání dědictví, tedy běh času nezávislý na žalobci, se odrazila na výši uplatněného nároku na smluvní pokutu. Smrtí dlužníka závazek vrátit poskytnutou půjčku včetně sjednaného 16% úroku nezanklil a platby z dědictvého řízení v souladu s ustálenou judikaturou se při absenci určení, na co se platí, přednostně započítávají na příslušenství. Úvahy o nepřiměřenosti smluvní pokuty se mohou upínat toliko k těm okolnostem, které tu byly v době jejího sjednání.

6. K poučení ze strany soudu, aby žalobce doplnil skutková tvrzení, označil důkazy k jejich prokázání, zda, případně v jaké výši, neuhrazením závazku dle smlouvy o půjčce vznikla žalobci škoda za dobu od splatnosti závazku do současné doby, žalobce ve svém podání doručeném soudu dne 5. 4. 2018 mimo jiné uvedl, že odkazuje na ustálený výklad ke smluvní pokutě dle ust. § 544 občanského zákoníku, na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR č. j. Rv I 421/30, kdy žalobce nepovažuje za opodstatněné a důvodné se zabývat škodou, kterou měla sjednaná smluvní pokuta hradit, to je reparační, uhrazovací funkcí smluvní pokuty, kterou však bezesporu sjednaná smluvní pokuta měla. Žalobce nemůže nést odpovědnost a být mu k tíži, že i po více než 10 letech za sjednané koncepce smluvní pokuty eviduje jen na jistíně a sjednaném 16 % úroku dluh, představující částku v souhrnné výši 438 583,97 Kč sestávající se z částky 262 104,84 Kč odpovídající jistíně půjčky a z částky 176 479,14 Kč odpovídající sjednanému smluvnímu úroku. Z uvedeného je zřejmé, že žalobci vznikla újma na ušlém zisku a další škody, které vychází z nemožnosti žalobce disponovat od 30. 4. 2008, tj. téměř po dobu 10 let, s dlužnou částkou jistiny půjčky ve výši 262 104,84 Kč a současně ani s jejím příslušenstvím. Je zřejmé, že žalobce tento nedostatek nemohl použít do svého podnikání a byl nucen jej finančně saturovat z jiných svých, či cizích prostředků. I s ohledem na důsledky insolvenčního zákona v případě oddlužení žalované, v jehož případě by žalobci jako věřiteli mohlo být fakticky uhrazeno jen 30 % pohledávky a v případě splátkového kalendáře navíc za 5 let, je zajištění sjednanou smluvní pokutou plně odůvodněné i co do její výše, a to zejména s ohledem na její uhrazovací funkci. S přihlédnutím ke směnečné sumě ve výši 1 700 632 Kč by plnění v případě oddlužení činilo 510 190 Kč, což je odpovídající aktuálně vyčíslenému dluhu ve výši 438 583,97 Kč. Ke svému tvrzení žalobce doložil tabulku s aktualizací výpočtu dluhu na jistíně a 16 % úroku k 31. 3. 2018.
7. V podání doručeném soudu dne 5. 3. 2018 žalovaná mimo jiné uvedla, že se domnívá, že nemravnost postupu žalobce a rovněž nemravnost samotného ujednání o smluvní pokutě ze

smlouvy o půjčce vyplývá z toho, že žalobce jako statutární orgán společnosti Ekonomické stavby s. r. o. uzavřel přímo za svou osobu s panem Petrem Michálkem předmětnou smlouvu o půjčce za účelem financování nákupu pozemku parcelní číslo 4061/9 o výměře 3368 m² v k. ú. Dětmárovice, na kterém měla následně společnost Ekonomické stavby s. r. o. provádět výstavbu rodinného domu pro pana Petra Michálka a žalovanou. Tento postup dle žalované svědčí o vypočítavosti žalobce, který tímto chtěl docílit výhodnějšího postavení pro případ soudního sporu tak, aby spotřebitelsko-dodavatelský vztah v celé věci nebyl zřejmý a aby druhému účastníkovi nesesvědčila práva spotřebiteli v takovýchto vztazích přiznávaná. Petr Michálek byl v právním vztahu založeném smlouvou o půjčce slabší smluvní stranou, náleželo mu tak právo na zvýšenou ochranu před nevyváženými smluvními ustanoveními, která by zásadní měrou vychylovala práva a povinnosti v jeho neprospěch. Nebylo při jednání rozdílu mezi jednáním se žalobcem nebo společností Ekonomické stavby s. r. o. Je nutné zohlednit také obsah Všeobecných obchodních a technických podmínek dodávek rodinných domů společnosti Ekonomické stavby s. r. o., dále pak smlouvy o budoucí smlouvě o dílo č. 07/237 uzavřené mezi žalovanou a panem Petrem Michálkem na straně jedné a společností Ekonomické stavby s. r. o. na straně druhé ze dne 18. 6. 2007. Též obsah uvítacího dopisu žalobce ze dne 19. 6. 2007, z něhož vyplývá, že tato společnost se zaměřuje svojí činností nikoliv pouze na výstavbu rodinných domů za dostupné ceny, ale rovněž na zajištění financování těchto služeb. Tato společnost minimálně v rozhodném období se zaměřila na klienty, jejichž ekonomická situace není nejsilnější a i na takové klienty, kteří by za normálních podmínek nedosáhli na běžné bankovní produkty nabízené na trhu, což pan Michálek dle názoru žalované byl. Klientům společnosti Ekonomické stavby s. r. o. byly v rozhodném období žalobcem - statutárním orgánem společnosti Ekonomické stavby s. r. o. poskytovány půjčky, úročené nadstandartní úrokovou sazbou, zajištěné zástavním právem a směnkami. Obecně lze z jednání společnosti Ekonomické stavby s. r. o. a žalobce vysledovat model, kdy klient společnosti Ekonomické stavby s. r. o. nejprve čerpá půjčku na samotný nákup pozemku, přičemž další postup je vázán především na návazné financování projektu finančním úvěrem od banky. Pokud hypoteční úvěr klient nezíská, ocitne se v problematické situaci, kdy následně není schopen vrátit žalobci půjčku, což se stalo i v posuzovaném případě. Tehdy se aktivizují tvrdé smluvní mechanismy, kdy krom nadstandartního úroku započne běžet nepřiměřeně vysoká smluvní pokuta, která žalobci nese pravděpodobně nejvyšší zisk než úspěšná realizace celého projektu. Žalobce tedy uzavřel s panem Michálkem smlouvu o půjčce s tím, že si byl vědom, že v případě nezískání hypotečního úvěru při jakékoliv neschopnosti splácet nebo při jakémkoliv obdobném scénáři nebude pan Michálek schopen dluh uhradit a v důsledku sankčních mechanismů se z dluhové pasti vymanit. Žalovaná poukazuje na to, že přístup společnosti Ekonomické stavby s. r. o. a žalobce dostal do situace ekonomické tísně mnoho dalších klientů. Ke svému tvrzení žalovaná připojila a k důkazu byly provedeny listiny, a to Všeobecné obchodní a technické podmínky dodávek rodinných domů společnosti Ekonomické stavby s. r. o., smlouvu o budoucí smlouvě o dílo č. 07/237, uvítací dopis žalobce ze dne 19. 6. 2007, usnesení Krajského státního zastupitelství v Plzni ze dne 17. 9. 2014 č. j. 1 KZN 2030/2012 – 856, kterým byly stížnosti poškozených proti usnesení policejního orgánu Policie ČR, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, Služba kriminální policie a vyšetřování, odbor hospodářské kriminality, Plzeň, č. j. KRPK- 88946-1170/TC-2012-030080 ze dne 31. 5. 2014, kterým byla věc odložena, zamítnuta, když v trestní věci se jednalo o podezření ze spáchání zločinu podvodu, kterého se měl dopustit žalobce sám, popřípadě společně se zaměstnanci společnosti Ekonomické stavby s. r. o. tím, že měli jednat s cílem připravit klienty společnosti Ekonomické stavby s. r. o. o finanční prostředky tím, že zájemcům nabízeli výstavbu zděného rodinného domu na klíč za velmi nízké měsíční splátky s projektem a vyřízením stavebního povolení zdarma a se zajištěním kompletního financování této výstavby z hypotečního úvěru, kdy tímto měli přesvědčit klienty k podpisu smlouvy o budoucí smlouvě o dílo a některé klienty k podpisu krátkodobé půjčky od jednatele společnosti – žalobce jako fyzické osoby na přípravné práce ve výši 170 000 Kč, což vyplývalo ze smlouvy o budoucí smlouvě o dílo, která byla zajištěna směnkou a úročena 16 % a která měla být uhrazena

z vyřízeního úvěru a posléze pod záminkou vyřízení hypotečního úvěru na financování výstavby a splacení půjčky od fyzické osoby, případně slibem nízkých měsíčních splátek vyřízeního hypotečního úvěru měli přimět klienty k podpisu nevýhodné smlouvy o dílo s navýšenou cenou díla, ze které vyplývalo, že klient musí uhradit zálohu v řádech několika statisíců na první etapu výstavby do několika dnů od podpisu této smlouvy, ač měli vědět, že klient toto nebude moci splnit, protože mu ještě ze strany společnosti Ekonomické stavby s. r. o. nebyl vyřízen úvěr a že banka peníze z úvěru bude uvolňovat až po vystavení metru zdiva, čímž měli uvést klienty v omyl, a který byl tímto nucen k další krátkodobé půjčce od Davida Mencla, která byla opět jištěna směnkou, kdy však společnost Ekonomické stavby s. r. o. pro klienta hypoteční úvěr nezajistila nebo ne v plné výši a v deklarovaných nízkých měsíčních splátkách, klient byl nucen vzhledem ke své finanční situaci odstoupit od smlouvy, kdy díky tomuto protiprávnímu jednání své společnosti získal David Mencl podpisem smlouvy o půjčce případně mimosměnečného ujednání prospěch v řádech milionů korun, aniž by bylo dostáno slíbeného plnění, čímž měla být uvedeným zájemcům o výstavbu domu (46 osobám) způsobena škoda velkého rozsahu nejméně ve výši 5 000 000 Kč.

8. Ze svědecké výpovědi Jaroslavy Blažkové a Pavla Blažka mimo jiné vyplynulo, že měli uzavřen smluvní vztah s Ekonomickými stavbami s. r. o., a to v době, kdy finanční situace Jaroslavy Blažkové nebyla příznivá, byla v insolvenčním řízení, v registru dlužníků. I při vědomí této skutečnosti Ekonomickými stavbami s. r. o. manželům Blažkovým bylo slíbeno zajištění hypotečního úvěru, který jim následně poskytnut nebyl. Vzhledem k soudnímu řízení, které bylo vůči nim Ekonomickými stavbami s. r. o. vedeno a ve kterém byli oni neúspěšní, byli nuceni požádat o insolvenční.
9. Ve svědecké výpovědi Ivany Mutzbauerové byl popsán její vztah k Ekonomickým stavbám s. r. o. a k žalobci a její zkušenosti, které shrnula ve vyjádření: „Z mého hlediska je to tak, že tam klient přijde, naslibují mu hory, doly, protože těch lidí je spousta. Zaplatí přípravné práce 170 000 Kč, nic není problém. Směnka je jenom formální, až bude vyřízena hypotéka, bude vše strženo z toho, ale klient musí podepsat smlouvu o smlouvě budoucí, podepíše směnku a už nemá úniku. Protože, když smlouvu o smlouvě budoucí nedodržíte, tak máte obrovské penále, které musíte zaplatit nebo už máte podepsanou směnku. Potom se vám hypoteční úvěr nevyřizuje, protože na něj nedosáhnete“. Svědkyně takto vypovídala při vědomí zkušeností ostatních osob, které byly ve vztahu k žalobci, respektive k Ekonomickým stavbám s. r. o. Jí samotné žalobce rovněž nabídl program nulová hotovost, kdy jí půjčil částku 170 000 Kč na přípravné práce, vrácení této půjčky bylo zajištěno směnkou, slíbil vyřízení hypotečního úvěru, ze kterého bude půjčka uhrazena, a to i přesto, že věděl, že ona peníze nemá. Z její strany následně došlo k odstoupení od smlouvy uzavřené s Ekonomickými stavbami s. r. o., do současné doby je proti ní žalobcem vedeno soudní řízení. Nároky žalobce, či Ekonomických staveb s.r.o. jsou vůči klientům uplatňovány až před uplynutím promlčecí doby. Své tvrzení svědkyně doplnila listinnými důkazy, a sice dopisy Ekonomických staveb, s. r. o., ve kterých je mimo jiné nabízen kompletní servis, včetně zajištění úvěru.
10. Svědeckou výpověď dcery žalované Lucie Belladové byla mimo jiné prokazována nepříznivá finanční situace pana Michálka jako začínajícího OSVČ, společná představa pana Michálka a její matky o postavení domu s většími rozměry, než měl byt, ve kterém žili, tak aby mohli trávit více času pohromadě. Svědkyně rovněž potvrdila svoji povědomost o tom, že se Ekonomické stavby s. r. o. zaručovaly, že za pana Michálka a matku vše zařídí, pomohou jim se získáním hypotéky, když finanční situace jejich nebyla úplně dobrá i tím, že pečovali o dva syny pana Michálka.
11. U zdejšího soudu za období let 2001 – 2017 bylo vedeno žalobcem ze stejného titulu uzavřených smlouvy o půjčce a jejího zajištění blankosměnkou celkem 322 řízení, kdy největší počet dosahoval v letech 2008 – 2012 (2008 - 49 sporů, 2009 - 40 sporů, 2010 - 79 sporů, 2011 - 52 sporů, 2012 - 31 sporů). Pokud následně namísto žalobce jako fyzické osoby začala uzavírat smlouvy o půjčce a poskytovat finanční prostředky společnost Chytrý nájem, s. r. o., zastoupená

žalobcem jako jednatelem, je u zdejšího soudu evidováno za období let 2014 – 2018 celkem 195 sporů.

12. Dle článku I. § 10 zák. č. 191/1950 Sb., zákon směnečný a šekový, nebyla-li směnka, která byla při vydání neúplná, vyplněna tak, jak bylo ujednáno, nemůže se namítat majiteli směnky, že tato ujednání nebyla dodržena, ledaže majitel nabyl směnky ve zlé víře nebo se při nabývání směnky provinil hrubou nedbalostí.
13. Dle článku I. § 32 odst. 1, 2, 3 zák. č. 191/1950 Sb., zákon směnečný a šekový, směnečný rukojmí je zavázán jako ten, za koho se zaručil. Závazek směnečného rukojmího je platný i tehdy, je-li závazek, za který se zaručil, neplatný z jiného důvodu než pro vadu formy. Zaplatí-li směnečný rukojmí směnku, nabývá práv ze směnky proti tomu, za koho se zaručil a proti všem, kdož jsou této osobě směnečně zavázáni.
14. Dle ust. § 544 odst. 1 občanského zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2013, sjednají-li strany pro případ porušení smluvní povinnosti smluvní pokutu, je účastník, který tuto povinnost poruší, zavázán pokutu zaplatit, i když oprávněnému účastníku porušením povinnosti nevznikne škoda.
15. Dle § 3 odst. 1 občanského zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2013, výkon práv a povinností vyplývajících z občanskoprávních vztahů nesmí bez právního důvodu zasahovat do práv a oprávněných zájmů jiných a nesmí být v rozporu s dobrými mravy.
16. Již ve svém rozsudku ze dne 3. 4. 2017 č. j. 47 Cm 105/2011 – 320 soud uvedl, že námitku žalované o nepřiměřenosti smluvní pokuty ve výši 0,25 % za každý den prodlení, která v kombinaci se smluvním úrokem 16 % p. a. měla představovat úrok v celkové výši 107,25 % z půjčené částky ročně, posoudil jako důvodnou i při vědomí skutečnosti, že dle zákona sjednání výše smluvní pokuty či způsobu jejího určení je věcí dohody účastníků. Dle názoru Nejvyššího soudu ČR prezentovaného v jeho rozhodnutí sp. zn. 33 Odo 438/2005 „při zkoumání platnosti ujednání o smluvní pokutě z hlediska dobrých mravů je nutno uvážit funkce smluvní pokuty (funkce preventivní, uhrazovací a sankční), přiměřenost výše smluvní pokuty je třeba posoudit s přihlédnutím k celkovým okolnostem úkonu, jeho pohnutkám a účelu, který sledoval. V úvahu je třeba rovněž vzít výši zajištěné částky, z níž lze také usoudit na nepřiměřenost smluvní pokuty s ohledem na vzájemný poměr původní a sankční povinnosti. Smluvní pokuta sjednaná ve výši zhruba 0,5 % denně z dlužné částky je posuzovaná jako platné ujednání, které je v souladu s dobrými mravy, ujednání o smluvní pokutě ve výši 1 % denně je považováno za neplatný právní úkon, který se přičí dobrým mravům.“ Soud přesto dospěl k závěru, že sjednaná smluvní pokuta je nepřiměřenou a není tak v souladu s dobrými mravy. V poměrech projednávané věci je nutno zvážit, jakou funkci zajišťovací měla sjednaná smluvní pokuta plnit, pokud pohledávka vůči Petru Michálkovi byla zajištěna rovněž zástavním právem, včasné zaplacení přitom garantoval sjednaný smluvní úrok, jednak možnost realizace zástavního práva. Nelze ani dospět k závěru, že by takto sjednaná smluvní pokuta měla plnit funkci paušalizované náhrady škody, neboť se zapůjčená částka již tak zhodnocovala v důsledku 16 % úročení. Soud se nemá od uvedeného názoru prezentovaného v předchozím rozsudku důvod odchýlit i vzhledem k vyjádření odvolacího soudu, který ve svém rozhodnutí uvedl, že soud I. stupně správně řešil otázku, jakou funkci měla v projednávaném případě smluvní pokuta plnit, přičemž tuto funkci nenalézal, a to ani v reparační sféře náhrady škody, kterou soud I. stupně shledává naplněnou nikoliv vlastním ujednáním o smluvní pokutě, ale úročením zapůjčené částky 16 % p. a. úrokem. Pokud žalobce k výši škody, která mu neuhrazením závazku na základě smlouvy o půjčce měla vzniknout, uvedl, že eviduje jen na jistinu a sjednaném 16 % úroku dluh, představující částku v souhrnné výši 438 583,97 Kč sestávající se z částky 262 104,84 Kč odpovídající jistině půjčky a z částky 176 479,14 Kč odpovídající sjednanému smluvnímu úroku a z uvedeného je zřejmé, že mu vznikla újma na ušlém zisku a další škody, které vychází z nemožnosti disponovat od 30. 4. 2008, tj. téměř po dobu 10 let, s dlužnou částkou, přičemž je zřejmé, že tento nedostatek nemohl použít do svého podnikání a byl nucen jej finančně saturovat z jiných svých, či cizích prostředků, je s podivem, že žalobce nadále eviduje dluh na jistinu, pokud z jeho přihlášení pohledávky do

dědického řízení vyplývá, že přihlásil pohledávku ve výši 310 000 Kč z titulu poskytnuté půjčky (částka odpovídá poskytnuté půjčce) a dále úroky z této částky ve výši 16% za období ode dne 16. 4. 2008 do dne 26.7.2008, tj. 13,861 Kč, a v rámci dědického řízení byl uspokojen. Odkaz žalobce na ustálenou judikaturou, dle které se při absenci určení, na co se platí, platby přednostně započítávají na příslušenství, není na daný případ přílehlavý, neboť nebylo plněno samým dlužníkem, žalobce byl uspokojen se svým jednoznačně specifikovaným nárokem v rámci dědického řízení. Jestliže Vrchním soudem bylo vytknuto, že soud I. stupně neuvedl, proč přijal takovýto zásadní závěr, když konstatoval profitování žalobce na dlužnících, kteří s vidinou možnosti pořídit si bydlení ve vlastním rodinném domě od společnosti Ekonomické stavby s. r. o. měli přistoupit na zcela nevýhodné podmínky stanovené žalobcem, od něhož se odvíjí rozhodnutí o nesouladu postupu žalobce s dobrými mravy, soud opětovně odkazuje na náhled Ústavního soudu prezentovaný v jeho nálezu sp. zn. III. ÚS 1293/16, který bylo na místě aplikovat v právě projednávaném případě. Po doplněném důkazním řízení soud nadále zastává právní názor, že ujednání o smluvní pokutě, které je součástí smlouvy o půjčce uzavřené mezi žalobcem a panem Michálkem dne 14. 9. 2007, je ujednáním neplatným. Byť se soud ztotožňuje s názorem žalobce s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 23 Cdo 2192/2009, že úvahy o nepřiměřenosti smluvní pokuty se mohou upínat toliko k těm okolnostem, které tu byly v době jejího sjednání; otázku zda byla smluvní pokuta sjednána v (ne)přiměřené výši nelze posuzovat z hlediska skutečností, které nastaly až po té, co byla smluvní pokuta v určité výši sjednána a že v úvahu je třeba rovněž vzít dobu prodlení s úhradou dluhu, když samotná výše 0,5 % denně z dlužné částky je posuzována jako platné ujednání (viz judikatura Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 33 Cdo 3880/2010, sp. zn. 33 Odo 438/2005, sp. zn. 33 Odo 588/2003, respektive sp. zn. 33 Cdo 3611/2011), je nutné vyzdvihnout okolnosti daného případu. Z provedených svědeckých výpovědí vyplynulo, že ze strany žalobce je takto standardně postupováno vůči klientům společnosti Ekonomické stavby s. r. o., jejíž je žalobce jednatelem, kterým je při realizaci jejich vidiny pořídit si bydlení nabízena i možnost zajištění financování. Nejedná se o výslovný závazek k zajištění financování, což ani z předložených smluv nevyplývá, ostatně žalovaná se ani žádného takového ustanovení smlouvy nedovolávala. Ze svědeckých výpovědí však vyplynulo, že zájemcům, jejichž finanční situace není příznivá, je nabízen program nulová hotovost, v rámci kterého je nabízena možnost uzavření půjčky se žalobcem, následné zajištění hypotečního úvěru, ze kterého bude poskytnutá půjčka uhrazena. Zajištění smluvní pokutou splnění závazku z titulu smlouvy a vystavení zajišťovací směnky je prezentováno toliko jako formální. Je zřejmé, že dochází ke zneužití důvěry osob v takovéto tvrzení při současné prezentaci způsobu financování. Účelem uzavření mimosměnečného ujednání nepochybně nebylo uspokojování osobní potřeby žalobce, ale naopak šlo o činnost, kterou žalobce ve zjevné souvislosti s obchodními aktivitami společnosti Ekonomické stavby s. r. o. provádí opakovaně a za úplatu. Z obsahu mimosměnečného ujednání je dokonce zřejmé, že práva a povinnosti, jež mají na jeho základě smluvním stranám vzniknout, jsou se smluvním vztahem založeným smlouvou o dílo, respektive smlouvou o smlouvě budoucí, spjatý takovým způsobem, že jsou na jeho existenci závislé. Mimosměnečné ujednání je nutné považovat za spotřebitelskou smlouvu podle ust. § 52 občanského zákoníku ve znění účinném do 31.12.2013, neboť žalobce měl při jeho uzavření postavení dodavatele ve smyslu ust. § 52 odst. 2 občanského zákoníku, tak jak v předcházející době již v rámci své rozhodovací praxe ve vztahu k osobě žalobce v obdobných sporech dovodil Nejvyšší soud ČR, respektive Ústavní soud ČR. Žalobcem je nabízena možnost uzavření smlouvy o půjčce s jím nastavenými podmínkami k zajištění vrácení poskytnutých finančních prostředků. Ze strany žalobce jsou podmínky nastaveny standardně, aniž by byly individuálně v konkrétním případě sjednávány. Žalobce takto postupuje v nemalém počtu případů, tak jak dosvědčuje nejenom vedené šetření Policie ČR vůči osobě žalobce, či negativní reference na internetových stránkách, zejména však počet soudních řízení vedených u zdejšího soudu. Je zřejmé, že finanční situace osob, která nebyla silnou již v době počátku realizace jejich záměru o pořízení si bydlení, pro kterou byla žalobcem těmto osobám poskytována půjčka, se nezlepšila, čímž nebylo možné půjčené finanční prostředky splatit a došlo i k nárůstu smluvních sankcí sjednaných pro případ

neuhrazení dluhu vedoucích k iniciování soudních řízení. Soud zohlednil i další prokázané skutkové okolnosti, a to že dle smlouvy o půjčce ze dne 14. 9. 2007 byly poskytnuty panu Michálkovi finanční prostředky žalobcem ve výši 310 000 Kč, které měly být vráceny do 30. 4. 2008. V době kdy pan Petr Michálek zemřel dne 26. 7. 2008, tak již byl v prodlení s vrácením poskytnutých finančních prostředků, neboť v mezidobí byla toliko provedena splátka dne 16. 10. 2007 ve výši 12 400 Kč a dne 16. 4. 2008 ve výši 16 296 Kč. Jestliže byl žalobce žalovanou dopisem z 2. 9. 2008 informován o úmrtí Petra Michálka, žalobce dne 4. 12. 2008 přihlásil svoji pohledávku z titulu uzavřené smlouvy o půjčce do dědického řízení, kdy požadoval celkem úhradu částky 323 861 Kč představující 310 000 Kč jako jistinu a 13 861 Kč jako úrok za období od 16. 4. 2007 do 26. 7. 2008 s tím, že v dědickém řízení byl se svým nárokem plně uspokojen. Žalobce nárok na úhradu sjednané smluvní pokuty v dědickém řízení neuplatnil, čímž zmařil, aby rovněž byl s tímto nárokem v dědickém řízení uspokojen. Žalobce blankosměnku vyplnil po úmrtí Petra Michálka až dne 28. 4. 2011 při vědomí, že bude dlužnou částku vymáhat toliko po žalované jako po směnečném rukojmím. Ačkoliv nelze brát k tíži žalobce, že dědické řízení probíhalo dlouhou dobu, je zřejmé, že vyčkával s vyplněním směnky a směnku vyplnil předtím, než by bylo možné úspěšně vznést námitku promlčení nároku, čímž došlo k nárůstu dlužné částky, přičemž ze svědecké výpovědi Ivany Mutzbauerové vyplynulo, že takto je ze strany žalobce postupováno i v ostatních případech. Že by žalobce potřeboval mít půjčené peníze k dispozici v termínu splatnosti, jeho postup nenasvědčuje. Na základě doplnění dokazování již lze podložit závěr soudu, že cílené profitování na Ústavním soudem charakterizovaném typu dlužníků je možno dovodit z množství takových případů zjištěných v soudní agendě, resp. v rámci šetření Policie ČR či z médií. Stejně tak již předem koncipování smlouvy se standardně nastavenými podmínkami při vědomí nepříznivé finanční situace dlužníků umožňuje závěr o cíleném, nemravném postupu věřitele připravujícím drakonický postih dlužníka při nedodržení smlouvy, když dlužník zároveň je ujišťován, že sjednání sankcí je pouze formálního charakteru s ohledem na nabízený způsob financování. V neposlední řadě i z konkrétního postupu žalobce v projednávané věci, tak jak je uvedeno výše (přičemž svědecky bylo prokázáno, že takto je žalobcem postupováno i v ostatních případech) lze dovodit závěr o zjevné snaze maximalizovat nároky ze smlouvy, aniž by se žalobce snažil vyjít dlužníkovi vstříc. Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem má soud zato, že ujednání o smluvní pokutě je s odkazem na ustanovení § 39 občanského zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2013 ujednáním neplatným, a proto přisvědčil žalované, že došlo ke zneužití práva majitelem směnky při vyplnění původní blankosměnky o částku, která v sobě zahrnuje vyčíslenou smluvní pokutu ve výši 1 245 004 Kč. Proto soud vydaný směnečný platební rozkaz zrušil co do povinnosti žalované zaplatit žalobci směnečný peníz ve výši 1 245 004 Kč spolu s postižními nároky v souladu s ustanovením § 48 zákona směnečného a šekového vztahujícími se k této částce. I s ohledem na skutečnost, že Ústavní soud ke dni 7. 5. 2013 zrušil vyhlášku č. 484/2000 Sb. (která byla platná a účinná v době vydání předmětného směnečného platebního rozkazu a podle které bylo rozhodnuto o výši náhrady nákladů řízení za zastoupení žalobce advokátem), bylo nutné částečně zrušit vydaný směnečný platební rozkaz ve vztahu k nákladům řízení, představující rozdíl mezi částkou, která byla jím žalobci na náhradu nákladů řízení přiznána a částkou, která mu přísluší za soudní poplatek ve výši 18 290 Kč dle zák. č. 549/1991 Sb., 2 úkony právní služby po 10 140 Kč dle § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb., 2 paušální částky náhrady hotových výdajů advokáta po 300 Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. včetně 21 % DPH z odměny za zastupování a z náhrad dle § 137 odst. 3 o. s. ř., tedy částkou ve výši 43 555 Kč.

17. Výrok o náhradě nákladů námitkového řízení je odůvodněn ustanovením § 142 odst. 2 o. s. ř. Žalovaná byla se svými námitkami úspěšná v rozsahu 73 %. Při porovnání míry úspěchu a neúspěchu byla proto žalobci stanovena povinnost zaplatit žalované 46 % celkové výše náhrady nákladů námitkového řízení představující 18 úkonů právní služby po 15.140 Kč dle § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (1x převzetí a příprava zastoupení, 1x podání námitek, 2x vyjádření ve věci, 2x účast na jednání, 1x podání odvolání, 1x dovolání, 1x vyjádření ve věci, návrh na odklad vykonatelnosti, 1x převzetí zastoupení, porada s klientem, 4x účast při jednání, 3x další porada

s klientem, 1x písemné vyjádření ve věci), 18 paušálních částek náhrady hotových výdajů advokáta po 300 Kč dle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., náhrada cestovného k zajištění účasti při ú.j. dne 3. 4. 2017 při cestě Praha – Plzeň a zpět v celkovém počtu 190 km za použití osobního automobilu Škoda Octavia RZ HKM 46 – 63 s průměrnou spotřebou benzínu 95B 7,4 l/100 km v jeho ceně spolu se sazbou základní náhrady za užívání silničních motorových vozidel dle vyhlášky č. 440/2016 Sb., ve výši 1 156 Kč, náhradu cestovného za účast k ústnímu jednání ve věci dne 19. 2. 2018, 28. 3. 2018 a 16. 5. 2018 při stejné cestě stejným vozidlem po 1189 Kč k jednomu jednání dle vyhlášky č. 463/2017 Sb., náhradu ztráty času za 4x 6 půlhodin po 100 Kč dle § 14 vyhlášky č. 177/1996 Sb., náhradu zaplaceného soudního poplatku za podané odvolání ve výši 17 064 Kč a za podané dovolání ve výši 2 000 Kč dle zákona č. 549/1991 Sb., včetně 21 % DPH z odměny za zastupování a z náhrad dle § 137 odst. 3 o. s. ř. Žalované nebyla přiznána odměna za požadovaný jeden úkon – další porada s klientem přesahující 1 hodinu dne 21. 3. 2017, neboť provedení tohoto úkonu oproti ostatním, které doloženy prohlášením žalované byly, nebylo soudu doloženo. Ke splnění povinnosti žalobci zaplatit žalované náhradu nákladů řízení mu byla stanovena běžná 3denní lhůta běžící od právní moci tohoto rozsudku dle § 160 odst. 1 část věty před středníkem o. s. ř. Platební místo k rukám advokáta mu bylo stanoveno dle § 149 odst. 1 o. s. ř.

18. V dané věci byla zdejší soudem usnesením ze dne 20. 2. 2012 č. j. 47 Cm 105/2011 – 95 ustanovena znalkyně z oboru písmoznalectví k posouzení, zda podpis na směnce je pravým podpisem žalované. Usnesením zdejšího soudu ze dne 25. 7. 2012 č. j. 47 Cm 105/2011 – 127, které nabylo právní moci dne 28. 8. 2012, byla přiznána znalkyni odměna za vypracovaný znalecký posudek ve výši 10 800 Kč, z čehož částka 10 000 Kč byla použita ze zálohy složené žalobcem, částka 800 Kč pak ze státních prostředků. Usnesením zdejšího soudu ze dne 16. 4. 2018 č. j. 47 Cm 105/2011 – 470, které nabylo právní moci dne 26. 4. 2018, soud přiznal svědkyni Lucii Belladové náhradu spojených s podáním svědecké výpovědi ve výši 1 595,52 Kč, která byla hrazena ze státních prostředků. Podle výsledků řízení (27 % úspěch žalobce, 73 % úspěch žalované) soud poměrně mezi účastníky rozdělil k úhradě částku 2 395,52 Kč, když zároveň u žalované zohlednil, že usnesením zdejšího soudu ze dne 8. 1. 2013 č. j. 47 Cm 105/2011 – 155, které nabylo právní moci dne 2. 4. 2013, bylo žalované přiznáno osvobození od soudních poplatků v rozsahu 80 % a že předcházejícím rozsudkem zdejšího soudu ze dne 3. 4. 2017 č.j. 47 Cm 105/2011-320 ve výroku V., který již nabyl právní moci, byla žalované stanovena povinnost zaplatit státu na náhradu nákladů řízení částku 43 Kč. Oběma účastníkům ke splnění této povinnosti soud stanovil běžnou 3denní lhůtu (§160 odst. 1 část věty před středníkem o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může se oprávněný domáhat svého práva návrhem na soudní výkon rozhodnutí nebo podat exekuční návrh u exekutora.

Plzeň 16. května 2018

Mgr. Jaroslava Kočandrlová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Soňa Jirásková.